

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยมีความสำคัญในฐานะเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติไทยมาช้านาน เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารให้คนไทยทั้งประเทศได้เข้าใจตรงกัน ถึงแม้ว่าในแต่ละท้องถิ่นจะมีภาษาที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นที่เรียกว่า “ภาษาถิ่น” สำหรับใช้สื่อสารภายในท้องถิ่นของตนให้เกิดการสื่อความหมาย ภาษาไทยเป็นภาษาเดียวที่คนไทยทั่วทุกภาค สามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้ ผู้ที่มีความรู้ภาษาไทยดีเท่านั้น จึงจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาและการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคมปัจจุบัน นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดี วรรณกรรม อันล้ำค่าซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่คนไทยทุกคนจะต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ในการชีวิตจริงได้อย่างถูกต้อง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชพระราชทานความว่า “ภาษาทั้งหลายเป็นเครื่องมือของมนุษย์ชนิดหนึ่ง คือ เป็นทางสำคัญแสดงความคิดเห็นอย่างหนึ่ง เป็นสิ่งสวยงามอย่างหนึ่ง เช่น ในทางวรรณคดี เป็นต้น ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องรักษาไว้ให้ดี” (กรมวิชาการ, 2545 : 6)

จากความสำคัญของภาษาไทยดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงได้กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนว่า ต้องเป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตและความสามารถในการใช้เทคโนโลยี นอกจากนี้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยยังมีจุดเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะและวัฒนธรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่า ภูมิปัญญาไทย และภูมิใจในภาษาประจำชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : 4)

การสอนภาษาไทยจึงเป็นเรื่องสำคัญในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ ต่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย จึงกำหนดแนวทาง ในการปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2539–2550 เรื่อง หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน โดยมุ่งเน้นเป็นพิเศษ ในด้านพื้นฐานภาษาไทยเพื่อรองรับการพัฒนาความรู้และทักษะในระดับที่สูงขึ้น (ทัศนพร เกตุถนอม, 2540 : 69)

จุดหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ เมื่อจบการศึกษา ขั้นพื้นฐาน มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติ ตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียงมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะ ชีวิตมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย มีความรักชาติ มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ก : 3)

ในปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน จะเห็นได้จาก โครงการส่งเสริมการอ่านที่มีอย่างแพร่หลาย เรื่องการอ่านนี้ถือเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยใน การพัฒนาการเรียนไปสู่ทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การดู การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะ สัมพันธ์ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ในโลกกว้าง การอ่านช่วยให้เราสามารถคิดวิเคราะห์ เหตุการณ์ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคตได้ ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะในการอ่านย่อม แสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ สุจิต เพ็ชรชอบ และสายใจ อินทร์พรพรย์ (2538 : 98) กล่าวไว้ว่า “ทักษะการอ่าน เป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็น ทักษะที่ใช้ในการแสวงหาสรรพวิทยาต่างๆ เพื่อความบันเทิงและการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้ที่มีนิสัย รักการอ่านและมีทักษะในการอ่าน ย่อมแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูดและการเขียนได้เป็นอย่างดี ”

ส่วนการเขียนสะกดคำนั้นถือว่าเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญยิ่งอีกอย่างหนึ่งที่ใช้ใน การถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความเข้าใจออกมาเป็นตัวอักษร เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล โดยถือว่าเป็นการแสดงออกถึงความคิดของ ผู้เขียน เป็นการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมอีกวิธีหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ นอกจากนี้การเขียนสะกดคำยังเป็นทักษะพื้นฐานใน การแสดงออกที่สำคัญในการเรียนการสอนเกือบทุกวิชาเพราะต้องอาศัยการจดบันทึกเพื่อรวบรวม เรื่องราวที่ได้ยิน ได้ฟังเพื่อเขียนหรือตอบปัญหา สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546 : 1)

ได้กล่าวไว้ว่า “การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วยและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ประสงค์”

ด้วยความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่าทั้งการอ่านและการเขียนต่างก็เป็นปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันและกัน กล่าวคือ ผู้ที่เขียนถูกต้องชัดเจนก็จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านด้วย ซึ่งทักษะการอ่านและการเขียนต่างก็มีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ผลการเรียนรู้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่านและในขณะที่เขียนการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ก็ต้องอาศัยทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อความหมาย การเขียนคำที่ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าเขียนผิด ก็จะทำให้การสื่อความผิดไปด้วย

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการอ่านและการเขียนมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันไม่ว่าจะเป็น การติดต่อสื่อสาร การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ การทำกิจกรรมต่างๆ ต้องอาศัยทักษะการอ่านและการเขียนทั้งสิ้น ถึงแม้ว่าทักษะการอ่านและการเขียนจะมีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่กล่าวมา แต่จากการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2550 โดยสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ผลการประเมินปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในปีการศึกษา 2550 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.87 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน พบว่านักเรียนไม่ชอบเขียน ไม่สนใจการเขียน เขียนเรียงความไม่เป็น อ่านและเขียนสะกดคำไม่ถูก ใช้คำไม่ถูกความหมาย นักเรียนขาดการฝึกทักษะการอ่านและการเขียน จะอ่านและเขียนได้ถูกต้องเฉพาะคำที่ง่ายเท่านั้น ถือเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยซึ่งทำให้นักเรียนขาดทักษะในการสื่อสารที่ถูกต้อง และส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงเป็นปัญหาว่าจะทำอย่างไรที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้ จะจัดการเรียนการสอนอย่างไรให้นักเรียนสนุกสนานควบคู่ไปกับการเรียนรู้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร เขต 3. 2551 : 201)

การประเมินในทุกระดับจะเห็นได้ว่านักเรียนมีระดับคะแนนค่อนข้างต่ำและจากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในภาพรวม ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยมาตลอดระยะเวลา 12 ปีทำให้ทราบว่า ปัญหาที่เป็นปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านการอ่านและการเขียน ถือเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้ด้านอื่น ๆ พบสาเหตุว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสะพานทราย (จตุรราษฎร์บำรุงวิทยา) ส่วนใหญ่อ่านและเขียนคำไม่ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะว่านักเรียนขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางภาษา

อันได้แก่ การเขียนคำในมาตราตัวสะกดมาตราต่าง ๆ คำควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ใช้รร คำที่มีตัวการันต์ คำที่ประวิสรรชนีย์และไม่ประวิสรรชนีย์ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้เมื่อมีการสังเกตจะพบว่าหลักเกณฑ์ทางภาษาค่อนข้างยาก

นอกจากสาเหตุดังกล่าวเบื้องต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการอ่านและเขียนสะกดคำผิดเสมอ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาความรู้ด้านอื่นๆ ของนักเรียน ผู้วิจัยได้เริ่มแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการสอน การฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สอนคำศัพท์ ฝึกอ่านสะกดคำและบอกความหมายของคำ แล้วให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ โดยมอบหมายเป็นการบ้านวันละ 10 คำ พร้อมทั้งคัดลอกลงในสมุด เมื่อมีการทดสอบนักเรียนยังเขียนผิดอยู่จำนวนมาก ทั้งนี้เพราะนักเรียนขาดความสนใจ ขาดเครื่องมือที่จะช่วยให้นักเรียนศึกษา จึงได้ประมวลปัญหาและสาเหตุ สรุปว่าเป็นเพราะขาดเครื่องมือในการเรียนการสอน

การศึกษางานวิจัยของ ฌัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เต็มดวง ดวงมณี (2552 : บทคัดย่อ) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่าการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะแก้ปัญหา และยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้น โดยการสร้างแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นเพื่อนำมาทดลองใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในเรื่องต่างๆ ที่นักเรียนมีปัญหา โดยรวบรวมคำยากในบทเรียนที่ได้พบจากการเรียนการสอน มาจัดเป็นแบบฝึกทักษะให้มีรูปแบบที่น่าสนใจ มีกิจกรรมการฝึกปฏิบัติที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ ไม่เกิดความเบื่อหน่าย จัดเนื้อหาของแบบฝึกให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน โดยหวังว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนี้ จะเป็นเครื่องมือที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนการสอนและการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าอย่างน้อย 0.50
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ใน ระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกด คำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านละหานทราย (สุวรรณภูมิบำรุงวิทยา) ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก

3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาและใช้แบบฝึกทักษะกับสาระการเรียนรู้
อื่นในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. เป็นแนวทางในการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
บ้านละหานทราย(คุรุราษฎร์บำรุงวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3
ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 145 คน ซึ่งจัดห้องเรียน
แบบคละชั้น

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านละหานทราย
(คุรุราษฎร์บำรุงวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี
การศึกษา 2553 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)
โดยใช้ห้องเรียนที่นักเรียนคละความสามารถเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง
การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.3 ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง
การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจัดกิจกรรมโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควบคู่กับแผนการจัดการ

เรียนรู้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เป็นคำยากในหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 ข) จำนวน 80 คำ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง que เสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น จำนวน 10 ชุด ประกอบด้วย
 - 1.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กก
 - 1.2 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กน
 - 1.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กบ
 - 1.4 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในมาตรา แม่กค
 - 1.5 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
 - 1.6 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ
 - 1.7 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีตัวรันต์
 - 1.8 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มี รร
 - 1.9 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์
 - 1.10 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
2. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนสะกดโดยเรียงลำดับอักษร สระและวรรณยุกต์ประสมเป็นคำ โดยเน้นการเขียนที่ถูกต้องตามพจนานุกรม
3. คำยาก หมายถึง คำในหนังสือเรียนภาษาไทยชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที และวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่นักเรียนเขียนผิดจากการเขียนตามคำบอก ร้อยละ 60 ขึ้นไป
4. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดเตรียมรายละเอียดสาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ วิธีการวัดประเมินผล กิจกรรมการสอนล่วงหน้า เพื่อเป็นแนวทางในการสอน
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 30 ข้อ

6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

7. ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นเลขตัวแรก และ (E_2) เป็นเลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8. เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80 / 80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการ เกิดจากการนำคะแนนเต็ม ที่สอบได้ระหว่างดำเนินการ (นั่นคือ ระหว่างเรียน หรือระหว่างการทดลอง) มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลโดยรวม เกิดจากการนำคะแนนจากการวัดโดยรวมเมื่อสิ้นสุดการสอนหรือสิ้นสุดการทดลอง มาหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบเป็นร้อยละ ซึ่งต้องได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

9. ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน โดยใช้ข้อหรือหน่วยวัดกรรมการเรียนการสอน เปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

10. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกทางบวกของมนุษย์ ที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นความรู้สึกชอบใจ พอใจ สบายใจที่ได้ทำสิ่งนั้นและเกิดความสุข

11. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสะพานทราย (จรรยาบรรณวิทยา) ตำบลสะพานทราย อำเภอสะพานทราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3